

Poklade u mom kraju

Potječem iz sela Končanica gdje živi češka manjina u Hrvatskoj. U mom kraju su posebne maškare. To su tradicionalne češke maškare.

Svake godine, nedjeljom prije fašnika, mojim selom prolazi vesela povorka maškara. U povorci sudjeluju svake godine iste maske samo se mijenjaju ljudi. Trinaest likova pohodi selom od početka do kraja. Na čelu kolone je laufer u bijelom i ima bič. On bičem zapuca i tako najavljuje maškare. Iza njega idu tri plesača i jedan Turčin. Kod nas u Končanici se oni nazivaju tanečnici i Turek. Plesači imaju crna odijela i šešire s velikim crvenim maramama. Turčin je obučen u crveno i nosi mač. Iza njih idu koritar i koritarka koji prodaju drvene proizvode kao što su kuhače i valjci za tijesto. Za njima idu dimnjačar i njegova baba koja nosi malo dijete u jastuku. Dimnjačar ili kako se kod nas kaže kominik, meni je najzanimljivija maska jer pravi nered po kućama i crni pepelom ljude. Kome uspije ući u kuću tome isipa pepeo iz peći ali ne očisti peć kao pravi dimnjačar. Pred kraj povorke idu šareni Židovi koji plaše djecu. Njih se najviše bojim, ali to ne želim pokazati pa hrabro stojim kada dolaze u naše dvorište i kiselo im se smijem sa strane. Na samom kraju ide Ličanin ili Ličan. On vodi medvjeda. Medvjed ima glavnu ulogu, mora valjati cijeli dan djevojke.

Maškare se sastaju rano ujutro. Tada započinju pripreme. Šminkanje i oblačenje kostima za cjelodnevnu zabavu. Nakon toga svi osim medvjeda kreću u kuću djevojke gdje je skriven medvjed. Sve maškare ga traže i kada ga nađu medvjed se hrva s dimnjačarom. Tako to ide tradicijski. Svake godine isto i nikome ne dosadi.

Maškare idu selom, prati ih limena glazba koja svira češke narodne pjesme koje se kod nas zovu lidové písničky ili lidovky. Pred kućama ih dočekuju seljani koji im pripreme kuhani čaj ili vino i krafne. Mi, djeca volimo maškare. Volimo i krafne ili smažinky koje ispeku naše bake i mame. Često se i mi maskiramo. Za mene su to najljepše maškare i svake se godine maskiram. Lani sam bio tanečnik (pleslač), a ove godine ću biti laufer. Već sam naučio pucati bičem ili kako mi kažemo práskat. Vježbao sam dugo i jedva čekam nedjelju kada se moram ujutro rano probuditi i ići tražiti medvjeda. To je za mene poseban dan. Svi u selu se zabavljaju i uvijek bude puno ljudi.

U povorci tradicionalnih čeških maškara u našem selu sudjelovali su moji pradjedovi, djedovi, stričevi, moj tata, moji bratići, a i ja ću kada odrastem.

Sebastijan, 2. razred, 9 godina

Češka osnovna škola Josipa Ružičke, Končanica

Mentorica: Silvana Zeman, mag.paed.